

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/13/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017200515
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1017200515.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., IČO: 35 910 739, Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, právne zastúpený: AKMG, s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 36 800 589, Dolná 6A, Banská Bystrica, proti sťažovateľovi (pôvodne „žalovanému“): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 111437/2017 zo 6. februára 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 2S 70/17-91 z 20. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 70/17-91 z 20. septembra 2017 z a m i e t a .

Žalobcovi p r i z n á v a proti sťažovateľovi n á r o k na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d/ SSP rozhodnutie žalovaného a tiež rozhodnutie správca dane zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP.

2. Žalovaný svojím rozhodnutím č. 11437/2017 zo 6. februára 2017 potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 1500139792/2016/180788 z 24. novembra 2016, ktorým správca dane Mestský úrad Pezinok vyrubil žalobcovi daň za užívanie verejného priestranstva od 18. apríla 2016 do 27. júna 2016 sadzbou 1 €/m²/deň v sume 14 981,- €. Uvedenú daň vyrubil na základe rozhodnutia z 15. marca 2016, ktorým bolo príslušným správnym orgánom žalobcovi povolené užívať verejné priestranstvo rozkopávkou miestnej komunikácie, chodníka a zelene za účelom plánovanej rekonštrukcie NTL plynovodov a pripojovacích plynovodov na ulici F.P. Drobiševa (parc. č. 2027/1), k.ú. U., ulici Gen. Svobodu (parc.

č. 2027/1), k.ú. U. a ul. Gen. Pekníka (parc. č. 2070/1), k.ú. U., s celkovou výmerou 210,9 m². V odôvodnení správca dane uviedol, že daň vyrubil podľa § 99 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 582/2004 Z.z.“) a v nadväznosti na § 12 až 16 Všeobecne záväzného nariadenia Mesta Pezinok č. 15/2015 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 OSP), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP.

4 . Správny súd uviedol, že správne orgány postavili svoje rozhodnutie na predpoklade, že žalobca pripravoval v priebehu dvoch rokov pokládku nových rozvodov v trase existujúceho vedenia, a preto podľa správca dane a následne žalovaného nešlo o lokálnu haváriu, resp. poruchu, čím vylúčili existenciu havarijného stavu a potrebu odstránenia havárie alebo poruchy.

5. Za potrebné poznamenať považoval správny súd, že len samotná dĺžka trvania prípravy predmetných prác neurčuje charakter (stavebnej) činnosti vykonanej žalobcom. Nie je možné len na základe informácie o časovom priebehu pokládky plynovodu na uvedených trasách vylúčiť, že išlo o opravu poruchy na príslušnom plynárenskom zariadení.

6. Správny súd bol toho názoru, že uspokojenie sa len s jedinou známou (zistenou) skutočnosťou bez ďalšieho skúmania okolností relevantných pre posudzovaný prípad je prvkom arbitrárnosti - ľubovôle správneho orgánu jednak pri zisťovaní skutkového stavu a tiež pri hodnotení podkladov zabezpečených pred vydaním správneho rozhodnutia. Súd pripomínal, že správne orgány sú v administratívnych konaniach povinné zabezpečiť presné, pravdivé a úplné zistenie skutkového stavu veci. Len pri úplnom zistení skutkového stavu je možné predpokladať vecne správne posúdenie v administratívnom konaní prejednávanej veci a len dostatočne zistený skutkový stav je predpokladom pre vydanie zákonného rozhodnutia, ku ktorému dospel správny orgán na základe správneho uváženia a správnu aplikáciu právnych predpisov.

7. Súd prisvedčil argumentácii žalobcu uvedenej v jeho žalobe, keď poukázal na svoje technické podmienky, podľa ktorých sa poruchou rozumie odchýlka od normálneho prevádzkového stavu distribučnej siete, ktorá môže ohroziť bezpečnosť alebo spoľahlivosť distribúcie zemného plynu v určitej časti distribučnej siete. Súd sa s takouto definíciou stotožnil, pričom zároveň považoval za potrebné podotknúť, že správne orgány rozhodujúce v preskúmvanej veci sa definíciou pojmu porucha alebo havária verejných sietí dostatočne nezaoberali a v ich rozhodnutiach absentuje hlbšia analýza týchto právne neurčitých pojmov.

8. Za predpokladu, že poruchou distribučnej siete sa rozumie odchýlka od normálneho prevádzkového stavu, s čím správny súd súhlasil, nie je ani nevyhnutné, aby každá porucha ohrozila aj bezpečnosť a spoľahlivosť distribúcie zemného plynu, ktorý by viedol k prerušeniu distribúcie a dodávky plynu koncovým odberateľom. Uvedené možno formulovať aj tak, že poruchou možno nazvať aj taký stav, ktorý priamo, neohrozuje bezpečnosť a spoľahlivosť distribúcie zemného plynu.

9. Podľa žalobcu v danom prípade bola rekonštrukcia plynárenských zariadení potrebná z dôvodu vysokej únikovosti plynu na plynárenských zariadeniach a teda z dôvodu potreby opravy porúch na plynárenských zariadeniach, ktoré predstavovali odchýlku od normálneho prevádzkového stavu. Z dôkazov vykonaných správnymi orgánmi uvedené tvrdenia dôkazne neboli spochybnené. Správne orgány nedisponovali žiadnym právne relevantným dôkazom o tom, že v danom prípade nešlo o odstránenie poruchy.

10. Tvrdenia správnych orgánov, že rozhodnutia, o ktoré požiadal žalobca pred realizáciou predmetných

činností podľa názoru správneho súdu dostatočne neosvedčujú, že by žalobca osobitným spôsobom užíval verejné priestranstvo, a teda že by dôsledok jeho činnosti mohol byť predmetom miestnej dane podľa § 30 zák. č. 582/2004 Z.z..

11. Mylne sa správne orgány podľa názoru správneho súdu domnievali, že stavebné povolenie na stavbu rekonštrukciu plynovodu ÚO02656 Pezinok 2, SO01 plynovody, SO02 pripojovacie plynovody, SO03 dopojenie OPZ, SO04 prepoje a odpoje, ulica Bottova, p.p. Drobiševa, Gen. Pekníka, Gen. Svobodu, Hroznová, Muškátová a Svivánová v k.ú. U., je dôkazom toho, že žalobca umiestnil stavebné zariadenia na verejnom priestranstve, čím osobitne užíval verejné priestranstvo. Správny súd dal do pozornosti, že akákoľvek stavebná činnosť určitého rozsahu si vyžaduje vydanie stavebného povolenia, pokiaľ stavebný zákon neustanovuje inak. Zároveň je potrebné povedať, že stavebný zákon nerozlišuje medzi tým, či stavebná činnosť sa týka odstránenia poruchy či havárie, alebo ide o stavebnú činnosť, ktorá uvedené znaky nevykazuje. Bolo legitímne a v súlade s právnymi predpismi, že žalobca požiadal o vydanie stavebného povolenia na uvedenú stavebnú činnosť, pričom samotná táto skutočnosť ešte neznamenalala, že nešlo v danom prípade o odstránenie poruchy.

12. Správny súd poukázal na skutočnosť, že sám žalobca uvádza v technickej správe projektovej dokumentácii stavebného povolenia, že stavebná činnosť, o ktorej povolenie žiada sa týka odstránenia porúch. S uvedenou správou sa mal možnosť správca dane oboznámiť v rámci zisťovania podkladov a uvedené skutočnosti mu mohli byť známe aj so samotného stavebného konania, keďže v danom prípade bol takisto správnym orgánom, ktorý o stavebnom povolení rozhodoval.

13. Z uvedených skutočností nadobudol správny súd presvedčenie, že správne orgány oboch stupňov nedostatočne odôvodnili svoj záver, že v danom prípade nešlo zo strany žalobcu o odstraňovanie porúch na verejných vedeniach, a teda nemožno aplikovať výnimku ustanovenú v druhej vete § 30 ods. 3 zák. č. 582/2004 Z.z.. Súd tiež konštatoval, že došli k predčasnému záveru, že zo strany žalobcu došlo k osobitnému užívaniu verejného priestranstva, ktoré je predmetom miestnej dane podľa zákona č. 582/2004 Z.z.. Uvedený záver správcu dane a žalovaného totiž nevyplýva zo zisteného skutkového stavu, ktorý správny súd hodnotil ako nedostatočne zistený.

14. Pokiaľ ide o argument žalobcu, že výkon jeho činností je činnosťou vo verejnom záujme v zmysle zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike poukazujúc na dôvodovú správu k novele zákona č. 582/2004 Z.z., ktorou bola zakomponovaná výnimka uvedená v § 30 od. 3 druhá veta tohto zákona a tiež na poznámku pod čiarou k tomuto ustanoveniu zákona, ktoré poukazujú práve na zákon č. 251/2012 Z.z., tento správny súd nepovažoval za dôvodný.

15. Správny súd bol toho názoru, že pri posúdení činnosti z hľadiska toho, či je alebo nie je osobitným užívaním verejného priestranstva, túto treba posudzovať nie z hľadiska toho, či plní verejnú funkciu alebo je vo verejnom záujme, ale je v danom prípade právne relevantné to, či došlo na verejnom priestranstve k umiestneniu zariadenia slúžiaceho na poskytovanie služieb, k umiestneniu stavebného zariadenia či predajného zariadenia alebo zariadenia cirkusu, zariadenia lunaparku a iných atrakcií, k umiestneniu skládky, k trvalému parkovaniu vozidla mimo stráženého parkoviska a podobne. Osobitným užívaním verejného priestranstva je vyššie uvedená činnosť príkladmo vymenovaná v § 30 ods. 3 prvá veta zákona č. 582/2004 Z.z.. Ani z druhej vety uvedeného ustanovenia zákona nevyplýva, že práce, ktoré by inak boli osobitným užívaním verejného priestranstva, by ním neboli v prípade, ak by boli vykonávané vo verejnom záujme. Uvedené predovšetkým nevyplýva z dikcie zákona, a preto sa nemožno v ďalšom odvolávať ani na príslušnú poznámku pod čiarou a ani na dôvodovú správu k novele zákona č. 582/2004 Z.z.. Zákon č. 582/2004 Z.z. totiž celkom jednoznačne určuje, kedy nepôjde o osobitné užívanie verejného priestranstva, a síce nie je užívaním verejného priestranstva činnosť súvisiaca s odstránením poruchy alebo havárie rozvodov a verejných sietí.

II.

16. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 až § 440 SSP, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Bratislave a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

17. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že rozsudkom krajského súdu bola vec posúdená po právnej stránke nesprávne, a preto ho z dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g/ SSP napadol v celom rozsahu.

18. Sťažovateľ sa nestotožnil so záverom krajského súdu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

19. Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobca si zaplatil správny poplatok a z termínu právoplatnosti stavebného povolenia, t. j. 19. júna 2015, je podľa sťažovateľa zrejmé, že si pripravoval v priebehu dvoch rokov pokládku nových rozvodov v trase existujúceho vedenia. Išlo o plánovanú rekonštrukciu (ktorá je pripravovaná a plánovaná minimálne dva roky vopred) a bola riešená pokládkou úplne nového vedenia. Staré rozvody neboli vyberané, zostali v zemi, čiže nebola realizovaná ani výmena vedenia, pričom pri týchto prácach boli vo veľkej miere rozkopané dané ulice, čo preukazuje fotodokumentácia z miesta rozkopávok. Nesúhlasil preto s názorom súdu, že správny orgán sa uspokojil len s jedinou známou skutočnosťou bez ďalšieho skúmania okolností pre posudzovaný prípad a vytýka svojvôľu správneho orgánu pri zisťovaní a hodnotení dôkazov pred vydaním správneho rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené, sťažovateľ vychádzal z dostatočne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci a posúdil uvedené užívanie verejného priestranstva ako plánovanú rekonštrukciu a nie odstránenie havárie alebo poruchy.

20. Sťažovateľ bol jednoznačne toho názoru, že žalobca realizoval plánované opravy, ktoré nie je možné posúdiť ako havarijný stav. Havarijný stav je krajne nepriaznivý stav, vyžadujúci rýchlu nápravu, čo v prípade plynovodov znamená haváriu na zariadení a havária je mimoriadna udalosť spôsobená prevádzkou technických a technologických zariadení a stavieb v dôsledku narušenia prevádzkového procesu a následného úniku nebezpečných látok do okolia a vznik iných ničivých faktorov, ktoré majú negatívny vplyv na životy a zdravie ľudí, majetok, zvieratá a životné prostredie.

21. Na základe uvedených zistení správca dane vyrubil daň za užívanie verejného priestranstva a na základe rozhodnutia oddelenia životného prostredia, komunálnych služieb a dopravy zn.: 5/5-1./2185/7792/2016 z 15. marca 2016, ktorým povolilo užívať verejné priestranstvo rozkopávkou miestnej komunikácie, chodníka a zelene. Daň bola vyrubená podľa zákona č. 582/2004 Z.z. a VZN č. 15/2015 mesta Pezinok o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, a preto sťažovateľ nesúhlasil s názorom súdu, že správne orgány nedisponovali s právne relevantným dôkazom o tom, že v danom prípade nešlo o odstránenie poruchy.

22. Správca dane postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami VZN, keď užívanie verejného priestranstva - pozemkov vo vlastníctve obce definovaných ako verejné priestranstvo (jednotlivé ulice vymenované v povolení a v rozhodnutí) bolo stavbou - rozkopávkou umiestnenou na týchto pozemkoch všeobecne znemožnené, stavebný objekt bol vyznačený, zabezpečený z hľadiska BOZP na pracovisku, verejnosť bola obmedzená vo využívaní celého dotknutého priestranstva a presmerovaná podľa možností pre bezpečný pohyb ako pre fyzické osoby tak i motorové vozidlá.

23. Podľa názoru sťažovateľa zistenia správcu dane boli postačujúce, a preto neporušil žalobca ani ustanovenie § 3 ods. 3 daňového poriadku, podľa ktorého voľné hodnotenie dôkazov znamená, že správny orgán sám, podľa svojej úvahy posudzuje, či v konkrétnom prípade určitú skutočnosť považuje za dokázanú, či vykonané dôkazy postačujú alebo či treba vykonať ďalšie dôkazy a sám hodnotí, kedy možno skutočný stav veci považovať za zistený.

24. Žalobca považoval poruchu za odchýlku od normálneho prevádzkového stavu distribučnej siete,

ktorá môže ohroziť bezpečnosť a spoľahlivosť distribúcie zemného plynu a správny súd prisvedčil tejto argumentácii, pričom uviedol, že absentuje hlbšia analýza týchto právne neurčitých pojmov. Podľa sťažovateľa je možné súhlasiť s názorom, že neexistuje hlbšia analýza právne neurčitých pojmov v rozhodnutí, ale s odkazom na zákon o miestnych daniach bol toho názoru, že správca dane vychádzal z dikcie ustanovenia § 30 ods. 3 zákona o miestnych daniach a keďže zákonodarca pristúpil k negatívnemu vymedzeniu osobitného užívania verejného priestranstva na základe požiadaviek z praxe v prípadoch porúch a havárií verejných rozvodov a sietí, ktoré sa odstraňujú vo verejnom záujme. Je však účelové tvrdiť, že sa nedostatočne správne orgány vysporiadali s oboma definíciami. Miestna daň nezávisí od definície stavu ale od užívania verejného priestranstva.

25. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že v zásade ide o užívanie verejného priestranstva iným než obvyklým spôsobom, na ktorý je verejné priestranstvo určené. Zmenou zákona o miestnych daniach v roku 2012 zákonodarca v § 30 ods. 3 zákona o miestnych daniach ustanovil, že „osobitným užívaním verejného priestranstva nie je užívanie verejného priestranstva v súvislosti s odstránením poruchy alebo havárie rozvodov a verejných sietí“, nakoľko do zmeny zákona sa zdaňovalo aj toto užívanie verejného priestranstva. Táto zmena vyplynula z aplikačných problémov v praxi, kedy prevádzkovateľ rozvodov a sietí pri havárii alebo porúch je povinný urýchlene konať a odstrániť takúto závalu a jej následky. Zmenou zákona bola táto tvrdosť odstránená, čo však spôsobilo, že žalobca má snahu považovať všetky rekonštrukcie za odstránenie poruchy.

26. Z dôkazov vykonaných správcom dane bolo podľa sťažovateľa preukázané, že v tomto konkrétnom prípade išlo o plánovanú rekonštrukciu plynových prípojok a nie o odstránenie poruchy alebo havárie podľa ust. § 30 ods. 3 zákona o miestnych daniach. V prípade odstránenia havárie alebo poruchy nemusí žalobca žiadať o vydanie povolenia na užívanie verejného priestranstva a neplatí správny poplatok. Stačí oznámiť cestnému správnomu orgánu, že odstraňuje haváriu alebo poruchu. V tomto prípade bolo vydané povolenie a bol zaplatený správny poplatok.

27. Ďalej sťažovateľ poukazoval na tzv. rozkopávkové povolenie, pričom uviedol, že mesto Pezinok vydalo rozhodnutie zn. 5/5-1./2185/7792/2016 z 15. marca 2016, ktorým povolilo rozkopávku na rekonštrukciu plynovodu UO 02656 Pezinok 2 okrem iných aj na uliciach F.P. Drobiševa, ulici Gen. Svobodu a ulici Gen. Pekníka s celkovou výmerou 211 m² v období od 18. apríla 2016 do 27. júna 2016, pričom termín skutočného zahájenia a uskutočnenia prác na rozkopávke bol žiadateľ povinný ohlásiť na Mestskom úrade v Pezinku.

28. Záverom sťažovateľ uviedol, že v danom prípade nedošlo k havárii a ani poruche na rozvodoch a verejných sieťach, čo by musel žalobca riešiť v rámci bezpečnosti obyvateľov okamžite a bezodkladne a nemusí žiadať o vydanie povolenia na osobitné užívanie verejného priestranstva a neplatí správny poplatok, tak ako to uskutočnil v rámci príprav stavebnej činnosti žalobca. Podľa názoru sťažovateľa uvedené dokumenty preukazujú dostatočne splnenie podmienky pre vyberanie dane za osobitné užívanie verejného priestranstva v zmysle ustanovenia § 30 ods. 3 zákona o miestnych daniach.

III.

29. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že správny súd vec po právnej stránke správne posúdil a navrhol aby kasačný súd kasačnú sťažnosť v súlade s § 461 SSP odmietol ako nedôvodnú a zároveň si uplatnil trovy kasačného konania.

30. K argumentáciu sťažovateľa ohľadom bodu 11. rozhodnutia mesta Pezinok zn.: 5/5-1./2185/7792/2016 zo dňa 15.03.2016 (ďalej aj „rozkopávkové“ povolenie) uviedol žalobca, že ju treba odmietnuť. Za úplne irelevantné považoval žalobca tvrdenie sťažovateľa o tom, že spoločnosť žalobcu bola od úplného začiatku informovaná o tom, že po faktickom ukončení bude vyrubená miestna daň, ako aj o tom, že sa spoločnosť voči rozkopávkovému povoleniu neodvolala.

31. Žalobca zastával názor, že charakter poruchy, tak ako ho vymedzuje zákon č. 135/1961 Zb. o

pozemných komunikáciách (ďalej aj ako „cestný zákon“), má vplyv výlučne na povinnosť žiadať povolenie cestného správneho orgánu, a nie na to, či správca dane vyrubí daň podľa zákona o miestnych daniach, v ktorom sú upravené osobitné podmienky vyrubovania daní.

32. Žalobca ďalej uviedol, že vychádzajúc z vyššie definovaného právneho rámca, ako aj zo skutkového stavu, žalobca uviedol, že bol povinný požiadať o vydanie povolenia na zvláštne užívanie miestnych komunikácií, nakoľko porucha na plynovodoch nevykazovala taký stupeň, ktorý by bol spojený so vznikom nebezpečenstva všeobecného ohrozenia. Je preto v súlade so zákonom č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch (ďalej aj „zákon o správnych poplatkoch“), keď žalobca za povolenie na zvláštne užívanie verejného priestranstva zaplatil vyrubený správny poplatok, avšak, táto skutočnosť nemá vplyv na posudzovanie daňovej povinnosti zo strany správcu dane.

33. Ďalej mal žalobca za to, že sťažovateľ nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom tvrdenia ohľadom dostatočne zisteného skutkového stavu. Považoval za správny právny názor konajúceho súdu, že správne orgány oboch stupňov „došli k predčasnému záveru, že zo stany žalobcu došlo k osobitnému užívaniu verejného priestranstva, ktoré je predmetom miestnej dane podľa zákona č. 582/2004 Z.z. Uvedený záver správcu dane a žalovaného totiž nevyplýva zo zisteného skutkového stavu, ktorý správny súd hodnotil ako nedostatočný“.

34. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mal za to, že rozkopávkové povolenie ako dôkaz pre vyrubenie dane za osobitné užívanie verejného priestranstva vôbec neobstojí.

IV.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ustanovením § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

36. Najvyšší súd SR ako príslušný súd podľa ustanovenia § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <. podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 SSP.

37. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 70/17-91 z 20. septembra 2017, ktorým tento podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d/ SSP žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 111437/2017 zo 6. februára 2017 ako aj rozhodnutie mesta Pezinok č. 1500139792/2016/180788 z 24. novembra 2016 zrušil a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

38. Podľa § 1 zákona č. 582/2004 Z.z. týmto zákonom sa ustanovujú miestne dane a miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady.

39. Podľa § 36 zákona č. 582/2004 Z.z. obec ustanoví všeobecne záväzným nariadením najmä miesta, ktoré sú verejnými priestranstvami, osobitné spôsoby ich užívania, sadzbu dane, prípadne rôzne sadzby dane podľa určených kritérií alebo počas podujatí konaných na území obce, náležitosti oznamovacej povinnosti, prípadné oslobodenia od tejto dane alebo zníženia dane.

40. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. predmetom dane za užívanie verejného priestranstva je osobitné užívanie verejného priestranstva.

41. Podľa § 30 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z.z. verejným priestranstvom na účely tohto zákona sú verejnosti prístupné pozemky vo vlastníctve obce. Verejným priestranstvom na účely tohto zákona nie sú pozemky, ktoré obec prenajala podľa osobitného zákona.

42. Podľa § 30 ods. 3 zákona č. 582/2004 Z.z. osobitným užívaním verejného priestranstva sa rozumie umiestnenie zariadenia slúžiaceho na poskytovanie služieb, umiestnenie stavebného zariadenia,

predajného zariadenia, zariadenia cirkusu, zariadenia lunaparku a iných atrakcií, umiestnenie skládky, trvalé parkovanie vozidla mimo stráženého parkoviska a podobne. Osobitným užívaním verejného priestranstva nie je užívanie verejného priestranstva v súvislosti s odstránením poruchy alebo havárie rozvodov a verejných sietí.

43. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

44. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

45. Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku správneho súdu, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

46. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s nimi Najvyšší súd SR stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne.

47. Najvyšší súd SR v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

48. Medzi účastníkmi konania bola vzhľadom na skutkové okolnosti sporná skutočnosť, či užívanie verejného priestranstva zo strany žalobcu podlieha v danom prípade predmetu dane podľa ustanovenia § 30 zákona č. 582/2004 Z.z., resp. či na danú situáciu je možné aplikovať druhú vetu odseku 3 § 30 citovaného zákona o miestnych daniach. Kasačný súd v tejto súvislosti konštatuje, že v danom prípade je možné v celom rozsahu sa stotožniť s právnym odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorý vychádzal z ustanovenia § 30 ods. 3 citovaného zákona, aplikujúc výnimku, podľa ktorej osobitným užívaním verejného priestranstva nie je užívanie verejného priestranstva v súvislosti s odstránením poruchy alebo havárie rozvodov a verejných sietí.

49. Sťažovateľ, ako vo svojich rozhodnutiach, tak aj v písomnom vyjadrení k žalobe, ako aj v odôvodnení kasačnej sťažnosti poukazoval hlavne na skutočnosť, že nie je možné aplikovať ustanovenie § 30 ods. 3 veta druhá zákona č. 582/2004 Z.z., nakoľko zo strany žalobcu bola podľa jeho názoru predmetná rekonštrukcia plynovodu plánovaná a pripravovaná v priebehu dvoch rokov, a preto podľa neho nie je možné hovoriť o havárii, resp. poruche.

50. Kasačný súd má za to, že s týmto právnym názorom sťažovateľa nie je možné sa v danom prípade stotožniť a správnu úvahu, ktorou sa v danom procese zaoberal správca dane ako i sťažovateľ, bude potrebné vždy vyhodnotiť individuálne. Za danej situácie správne orgány musia citlivo zvážiť či nie je možné aplikovať ustanovenie § 30 ods. 3 veta druhá zákona o miestnych daniach, ktoré zakotvuje výnimku z platenia miestnych daní v prípade užívania verejného priestranstva v súvislosti s odstraňovaním porúch či havárie rozvodov a verejných sietí, a to bez zreteľa na skutočnosť, či žalobca zaplatil alebo nezaplatil príslušný správny poplatok. Táto skutočnosť sama o sebe je právne irelevantná a nemôže znamenať, že žalobca automaticky podlieha vyrubovaciemu režimu v oblasti miestnych daní.

51. Najvyšší súd SR konštatuje, že v žiadnom prípade sa nie je možné stotožniť s názorom sťažovateľa, ktorý tvrdí, že keďže žalobca uhradil správny poplatok, a požiadal o stavebné povolenie, išlo z jeho strany o plánovanú rekonštrukciu. V danom prípade žalobcovi ustanovenie § 54 a nasl. Stavebného zákona ukladá povinnosť požiadať o vydanie povolenia na užívanie miestnych komunikácií. Povinnosť zaplatiť v danom prípade správny poplatok je zase daná ustanovením § 1, 3 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch, položka 60. Tieto skutočnosti ale nezakladajú automaticky povinnosť platenia miestnych daní v zmysle ustanovení zákona č. 582/2004 Z.z., ani túto povinnosť nemožno z tohto dôvodu odvodzovať.

52. Kasačný súd rovnako nesúhlasí ani s ďalšou námietkou sťažovateľa uvedenou v kasačnej sťažnosti, ktorá sa týka tzv. rozkopávkového povolenia z 15. marca 2016, ktorým mesto Pezinok povolilo rozkopávku na rekonštrukciu plynovodu UO 02656 Pezinok 2 okrem iných aj na uliciach F.P. Drobiševa, ulici Gen. Svobodu a ulici Gen. Pekníka s celkovou výmerou 211m² v období od 18. apríla 2016 do 27. júna 2016. V tejto súvislosti Najvyšší súd SR uvádza, že toto povolenie bolo vydané v súlade s ustanovením § 13 ods. 5 zákona č. 365/1990 Zb. o obecnom zriadení v spojení s ustanovením § 3 ods. 2, § 8 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), nakoľko tento cestný zákon okrem iného určuje pôsobnosť orgánov štátnej správy v prípade povoľovania zvláštneho užívania diaľnic, ciest, či miestnych komunikácií, a to iným než zvyčajným spôsobom, resp. na iné účely než ktoré sú určené.

53. Vzhľadom ku skutočnosti, že v danom prípade išlo o takúto situáciu mesto Pezinok vyššie špecifikovaným rozhodnutím povolilo rozkopávku predmetných ulíc. Avšak podľa názoru kasačného súdu ani táto skutočnosť nezakladá automaticky povinnosť platenia miestnych daní.

54. Kasačný súd mal v preskúmvanej veci za to, že v danom prípade mal žalobca zo svojej činnosti za preukázané, že bola potrebná rekonštrukcia plynárenských zariadení z dôvodu vyskytujúcej sa poruchy, ktorá spočívala v únikovosti plynu na plynárenských zariadeniach, a teda z dôvodu potreby opravy porúch na týchto zariadeniach požiadal o predmetné stavebné povolenie. V danom prípade teda predmetné stavebné povolenie bolo vydané na nevyhnutné práce, resp. opravy, ktoré boli potrebné na odstránenie porúch na existujúcich plynárenských zariadeniach a nepredstavovali rozšírenie objemu podnikateľských aktivít žalobcu.

55. Kasačný súd konštatuje, že obdobne, ako aj vo veci č.k. 6Sžfk/30/2018 z 18. septembra 2018, ktorá vychádza z rovnakého skutkového aj právneho stavu, je treba aj v tomto prípade pojem „porucha“ vykladať širším spôsobom a nie ho zúžiť len na pojem „havária“, ktorú je možné považovať za mimoriadnu udalosť, ktorá je časovo ťažko predvídateľná.

56. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd uvádza, že je možné konštatovať, že správne orgány oboch stupňov svoje právne závery nedostatočne odôvodnili tým, že v danom prípade nešlo zo strany žalobcu o odstraňovanie porúch na verejných sieťach, v dôsledku čoho nie je možné aplikovať výnimku ustanovenú v § 30 ods. 3 druhá veta zákona č. 582/2004 Z. z., a preto sú tieto ich závery predčasné.

57. V súlade s citovanými ustanoveniami a vyššie uvedenými úvahami si najvyšší súd osvojil záver, že napadnutý rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade so zákonom, nebol dôvod na jeho zrušenie alebo zmenu a kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 461 SSP zamietnuť.

58. O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa ustanovenia § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov kasačného konania.

59. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.